

ใบความรู้ที่ ๕ บทร้อยกรอง เรื่องกรรมของนายประกัน  
หน่วยการเรียนรู้ที่ ๑๙ เรื่อง เชิญชวนรักษ์ไทย  
แผนการจัดการเรียนรู้ที่ ๗ เรื่อง กรรมของนายประกัน  
รายวิชา ภาษาไทย รหัสวิชา ท๑๒๑๐๑ ภาคเรียนที่ ๒ ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๒

## บทร้อยกรอง กรรมของนายประกัน

เด็กเด็กรู้ไหม	โยนกกาเหว่า
จึงไม่ค่อยเฝ้า	เลี้ยงดูลูกตน
ไขใส่รังกา	ไม่มาเวียนวน
ลูกเติบโตจน	บินหนีกาไป
เรื่องเก่าเล่ามา	รู้ ก กา เหว่า
มาพบกันเข้า	ถูกอกถูกใจ
เลยเป็นเพื่อนกัน	ต่างสัญญาไว้
ใครมีเภทภัย	ต้องช่วยทันที
วันหนึ่งนกร้าง	บินมุ่งหมู่บ้าน
โผผินบินผ่าน	มาถึงถิ่นที่
เห็นฝูงลูกไก่	แลไปมากมี
สุดแสนยินดี	โฉบเฉี่ยวอาหาร
เจ้าของไก่เลี้ยง	ตรงผงจอมขโมย
นกร้างโอดโอย	กระสุน ถูกทวาร
เจ้าแทบ อาสัญ	เหหัน ชมซาน
ฝืนบินกลับบ้าน	เกือบสิ้นชีวา

ลูกกระสุนคาँगัน  
มันแข็งแน่นติด  
มองหาใครช่วย  
พอดีนกกา

พอการู้เหตุ  
เร่งคิด แยกยล  
เห็นแสงแดดจ้า  
“เจ้าอย่าแซ่เชื่อน  
ให้แดดแผดเผา  
จักแตกเป็น จุณ  
นกรู้รู้ความ  
ชอยู่ทั้งวัน

นกรู้เจ็บปวด  
นกกาหมดทาง  
กาเหว่าคงรู้  
รีบบิน ตันตัน

กาเหว่ามาถึง  
สัญชาติ รุ่งพาล  
“ถ้าข้าช่วยได้  
หากแม่สบ อูรา

นกรู้รีบตอบ  
จงรักภักดี  
กาเหว่าไม่เชื่อ  
จึงกล่าวขานไซ

ขัดสนสิ้นคิด  
ไม่หลุดออกมา  
แทบม้วยมรณา  
บินผ่านมาเยื่อน  
สังเวชเต็มทน  
เพื่อช่วยเหลือเพื่อน  
ไม่ซ้ำรีบเตือน  
ชูบั้นท้ายปล้น  
ส่องเข้าลูกกระสุน  
หลุดออกจากกัน”  
ทำตามทันควัน  
ก็ไม่เป็นผล  
ร้าวรวด ร้องคราง  
ช่วยเหลือเพื่อนตน  
ลองดูอีกหน  
ตามกาเหว่ามา  
รู้ซึ่งสันดาน  
จึงต้องสัญญา  
เอ็งให้อะไรหา  
ข้าจักช่วยไว้”  
“ข้ามอบชีวี  
เป็นทาสตลอดไป”  
กาเบื่อเหลือใจ  
รับเป็นนายประกัน

กาเหว่าบอกรู้	ให้มุ่งสู่ธาร
รีบจุ่มแช่ทวาร	ลงในน้ำนั้น
กระสุนเป็นดิน	เปื่อยสิ้นเร็วพลัน
นกรู้รีบผัน	ทำตามทันใด
หย่อนก้นลงธาร	มินานดินหลุด
ยีนดีที่สุด	บินหนีเร็วไว
ไม่คืนกลับมา	เห็นหน้าใครใคร
ชั่วช้าจัญไร	ทอดทิ้งสัญญา
กาจึงรับกรรม	ชอกช้ำเป็นทาส
กาเหว่าประกาศ	ว่า “แต่นี้หนา
เจ้าต้องฟักไข่	เลี้ยงให้ลูกข้า
เติบโตขึ้นมา	ชู้กับชู้กลับ”
เป็นอุทาหรณ์	เพื่อสอนใจเรา
ว่าอย่าโง่เขลา	จำไว้ให้มั่น
เลือกคบเพื่อนดี	เป็นที่ผูกพัน
จงอย่าคิดประกัน	ให้คนพาลเอย

รัชณี ศรีไพรรพรณ  
จากหนังสือเรียนภาษาไทย ชั้นประถมศึกษาปีที่ ๕ เล่ม ๒